

μπλαμπλά

μπλαμπλά ή **μπλα μπλα, το**, άκλ. ουσ. [ηχομιμητική λ. από τον ήχο της χαμηλόφωνης συνομιλίας· κατ' άλλους από το γαλλ. bla-bla], άσκοπη φλυαρία, συνομιλία χωρίς περιεχόμενο, χωρίς νόημα: «μ' άρχισε το μπλαμπλά και δε μ' άφηνε να φύγω». (Τραγούδι: γιατί το sex είναι μια άλλη ιστορία, δε θέλει φασαρία **μπλα μπλα** και θεωρία)·

- είναι μόνο μπλαμπλά ή είναι όλο μπλαμπλά, δεν πραγματοποιεί αυτά που λέει, αυτά που υπόσχεται, είναι μόνο λόγια: «μην πιστεύεις που λέει πως θα σε βοηθήσει, γιατί είναι μόνο μπλαμπλά ο τύπος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας